

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1245

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
321. — Lege pentru completarea art. 249 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2
1.359. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea art. 249 din Legea educației naționale nr. 1/2011	2
★	
322. — Lege pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	3
1.360. — Decret privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal	4
★	
323. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative	4–5
1.361. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 583 din 23 septembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu	6–10
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
140. — Ordonanță de urgență privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri.....	11–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea art. 249
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. I. — La articolul 249 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) auditor, consilier juridic, consilier, expert și referent din inspectoratele școlare județene/al municipiului București.”

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 321.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea art. 249
din Legea educației naționale nr. 1/2011**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea art. 249 din Legea educației naționale nr. 1/2011 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 1.359.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 42, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care valoarea stabilită potrivit art. 25 alin. (4) lit. i), diminuată cu sumele reportate, după caz, nu a fost utilizată integral, contribuabilii pot dispune redirecționarea impozitului pe profit, în limita valorii astfel calculate, pentru efectuarea de sponsorizări și/sau acte de mecenat sau acordarea de burse private, în termen de maximum 6 luni de la data depunerii declarației anuale de impozit pe profit, prin depunerea unui/unor formular/formulare de redirecționare. În cazul contribuabililor membri ai unui grup fiscal, redirecționarea poate fi dispusă numai de persoana juridică responsabilă. Obligația plății sumei redirecționate din impozitul pe profit revine organului fiscal competent. Redirecționarea impozitului pe profit pentru sponsorizarea entităților persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv a unităților de cult, poate fi efectuată doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data plății sumei respective de către organul fiscal, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit art. 25 alin. (4¹). Procedura, modelul și conținutul formularului de redirecționare se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

2. La articolul 56, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care valoarea stabilită potrivit alin. (11), diminuată cu sumele reportate, după caz, nu a fost utilizată integral, contribuabilii pot dispune redirecționarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, în limita diferenței astfel calculate pentru întregul an fiscal, pentru activități de sponsorizare,

respectiv pentru acordarea de burse, în termen de 6 luni de la data depunerii declarației de impozit aferente trimestrului IV, prin depunerea unui/unor formular/formulare de redirecționare. Obligația plății sumei redirecționate din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor revine organului fiscal competent. Redirecționarea impozitului pe veniturile microîntreprinderilor pentru sponsorizarea entităților persoane juridice fără scop lucrativ, inclusiv a unităților de cult, poate fi efectuată doar dacă beneficiarul sponsorizării este înscris, la data plății sumei respective de către organul fiscal, în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale, potrivit art. 25 alin. (4¹). Procedura, modelul și conținutul formularului de redirecționare se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

Art. II. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2022, respectiv cu data începerii anului fiscal 2022—2023 în cazul persoanelor juridice care au optat pentru un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, contribuabilii pot dispune asupra valorii stabilite potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (4) lit. i) sau art. 56 alin. (1¹) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, după caz, numai dacă aceasta, în urma diminuării cu sumele reportate, este pozitivă.

(2) Sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit, respectiv din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor se reportează numai pentru sponsorizări/acte de mecenat/acordarea de burse private efectuate/înregistrate înainte de termenele prevăzute la alin. (1), potrivit reglementărilor în vigoare la data efectuării sponsorizării, fără a depăși anul 2028.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VASILE-DANIEL SUCIU

PREȘEDINTELE SENATULUI

FLORIN-VASILE CÎȚU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea
Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 1.360.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2021
pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6 din 3 februarie 2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 5 februarie 2021, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:

„— **Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 58. — (1) Unitățile de învățământ, prin decizia consiliului de administrație, își pot extinde activitățile cu elevii după sau înaintea orelor de curs, prin programe „Școala după școală”, dacă dispun de infrastructura și de personalul de specialitate necesare implementării acestor programe. Pentru elevii până în clasa a IV-a inclusiv, părinții, reprezentanții legali sau, după caz, persoana care a fost desemnată de părinte pentru întreținerea unui copil, pe perioada absenței părinților, conform art. 104 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după caz, poate opta pentru obținerea tichetelor pentru educație pe suport electronic, în vederea achitării cheltuielilor din programul derulat în sistem public sau privat de tipul „Școala după școală”.»

2. La articolul I, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. **Alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(4) Statul finanțează, în limita sumelor alocate cu această destinație, programul „Școala după școală” pentru elevii de până în clasa a IV-a inclusiv, ai căror părinți, reprezentanți legali sau, după caz, persoana care a fost desemnată de părinte pentru întreținerea unui copil, pe perioada absenței părinților, conform art. 104 din Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, solicită în scris acest serviciu, prin tichete pentru educație pe suport electronic a căror valoare nominală lunară se raportează la indicatorul social de referință și este de 0,8 ISR, exprimat în lei, pentru fiecare copil înscris în programul „Școala după școală”.»

3. La articolul I, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. **Alineatele (5)—(8) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

«(5) Persoanele îndreptățite prevăzute la alin. (4) optează pentru aceste tichete pentru educație pe suport electronic, în scris, individual pentru fiecare copil, la sfârșitul fiecărui an școlar sau la momentul înscrierii copilului la școală pentru noul an școlar.

(6) Tichetele pentru educație pe suport electronic destinate programului „Școala după școală” sunt tichete de valoare pe suport electronic finanțate din fonduri externe nerambursabile și în completare de la bugetul de stat, destinate exclusiv acoperirii parțiale sau integrale a costurilor aferente programului al cărui scop final este de a oferi sprijin familiilor sau persoanelor în îngrijirea cărora se află elevii până în clasa a IV-a inclusiv, precum și de a contribui la îmbunătățirea competențelor educaționale dobândite de aceștia în timpul orelor de școală. Tichetele pentru educație pe suport electronic nu sunt transferabile, iar utilizarea lor în alt scop îi obligă pe beneficiari la plata contravalorii serviciilor educaționale de care au beneficiat.

(7) Tichetele pentru educație pe suport electronic se emit numai de către unitățile autorizate de Ministerul Finanțelor, denumite în continuare *unitățile emitente*, în baza autorizației de funcționare.

(8) Decontarea tichetelor pentru educație pe suport electronic între unitățile de învățământ sau organizațiile neguvernamentale care acceptă tichete pentru educație pe suport electronic ca mod de plată a costurilor aferente programului „Școala după școală” și unitățile emitente ale tichetelor pentru educație pe suport electronic se face numai prin intermediul unităților bancare.»

4. La articolul I punctul 4, alineatul (81) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(81) Pentru programul național pilot de tip «Școala după școală», sprijinul financiar prevăzut la alin. (41) va fi considerat barem standard de cost per elev. Monitorizarea îndeplinirii

condițiilor de acordare a sprijinului financiar și a cheltuielilor incluse în baremul standard de cost se va realiza lunar, conform normelor de aplicare a programului național pilot de tip «Școala după școală».

5. La articolul I, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 4¹, cu următorul cuprins:

„4¹. **Alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(9) Finanțarea acordării tichetelor pentru educație pe suport electronic se face din fonduri externe nerambursabile, în limita fondurilor alocate cu această destinație, cu respectarea criteriilor de eligibilitate specifice programului operațional în cauză, și în completare din bugetul de stat, în limita fondurilor alocate din bugetul de stat pentru această destinație.»

6. La articolul I, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. **După alineatul (9²) se introduc două noi alineate, alineatele (9³) și (9⁴), cu următorul cuprins:**

«(9³) În bugetul Ministerului Educației se cuprind creditele de angajament și creditele bugetare aferente valorii totale a programului prevăzut la alin. (9¹), cu respectarea prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2016, cu modificările și completările ulterioare.

«(9⁴) Achiziția tichetelor pentru educație pe suport electronic finanțate din fonduri externe nerambursabile se realizează de către Ministerul Educației la propunerea inspectoratelor școlare, în urma centralizării cererilor depuse la unitățile de învățământ la care sunt înscriși elevii de către persoanele îndreptățite potrivit prezentei legi, iar acestea se distribuie prin inspectoratele școlare către unitățile de învățământ la care sunt înscriși elevii.»

7. La articolul II punctul 1, alineatul (1) al articolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. — (1) Cerințele privind emiterea, contractarea, utilizarea și decontarea tichetelor pentru educație pe suport electronic se stabilesc prin ordin al ministrului educației emis cu cel puțin 3 luni înainte de începerea anului școlar 2022—2023.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 323.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2021
pentru modificarea și completarea unor acte normative**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 29 decembrie 2021.
Nr. 1.361.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 583**

din 23 septembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu. Excepția a fost ridicată de Cristian Roșoga în Dosarul nr. 4.395/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 12D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 87D/2019, nr. 305D/2019, nr. 345D/2019, nr. 347D/2019, nr. 368D/2019, nr. 386D/2019, nr. 548D/2019, nr. 1.090D/2019, nr. 1.492D/2019, nr. 1.499D/2019, nr. 1.538D/2019, nr. 1.754D/2019, nr. 1.755D/2019, nr. 1.784D/2019, nr. 1.790D/2019, nr. 1.791D/2019, nr. 2.112D/2019, nr. 2.967D/2019, nr. 2.968D/2019, nr. 3.207D/2019, nr. 3.223D/2019 și nr. 3.311D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Alexandru Tîrziu în Dosarul nr. 4.013/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Marin Buțiu în Dosarul nr. 1.918/115/2018 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, de Daniel-Marian Demeter în Dosarul nr. 2.245/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Vasile Marius Costin în Dosarul nr. 2.002/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Marinel Teodorescu în Dosarul nr. 3.392/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Iuliu Bute în Dosarul nr. 1.189/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Marinel Fănel Țuțeanu în Dosarul nr. 1.188/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Valerică Brânziliă în Dosarul nr. 2.039/40/2018 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Monica Hanciuța în Dosarul nr. 120/108/2019 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Nicolae Burnar în Dosarul nr. 1.665/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Ionel Jianu în Dosarul nr. 780/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihai Nechita în Dosarul nr. 1.138/96/2018 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Iulian Constantinescu în Dosarul nr. 1.188/96/2018 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Ilie Dorohoi în Dosarul nr. 3.242/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1-3, de Daniel Zagor în Dosarul nr. 4.234/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Cristian Nicolae Moroșanu în Dosarul nr. 3.285/95/2018 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihai Sîrbu în Dosarul

nr. 104/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Remus Radu Mihășan în Dosarul nr. 3.713/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Valentin Vilt în Dosarul nr. 3.745/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Stanca în Dosarul nr. 2.837/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Daniel-Robert G. Constantin în Dosarul nr. 2.855/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Kopornyai Toth Zoltan în Dosarul nr. 1.287/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde Ionel Jianu. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 87D/2019, nr. 305D/2019, nr. 345D/2019, nr. 347D/2019, nr. 368D/2019, nr. 386D/2019, nr. 548D/2019, nr. 1.090D/2019, nr. 1.492D/2019, nr. 1.499D/2019, nr. 1.538D/2019, nr. 1.754D/2019, nr. 1.755D/2019, nr. 1.784D/2019, nr. 1.790D/2019, nr. 1.791D/2019, nr. 2.112D/2019, nr. 2.967D/2019, nr. 2.968D/2019, nr. 3.207D/2019, nr. 3.223D/2019 și nr. 3.311D/2019 la Dosarul nr. 12D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul lui Ionel Jianu, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prin dispozițiile de lege criticate a fost plafonată pensia de serviciu, modificându-se prevederile unei legi organice, respectiv Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu a fost aprobată prin lege de către Parlament. Or, potrivit art. 53 din Constituție, exercițiul drepturilor și al libertăților nu poate fi dispus decât prin lege, și nu printr-o ordonanță de urgență care nu a fost aprobată prin lege. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 i-a fost anulat și sporul prevăzut de art. 11 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, în calitate de deținător al ordinului militar „În Serviciul Patriei”. Ca atare, în cuantumul pensiei brute, casa sectorială de pensii a luat în calcul și acest spor, dar, în fapt, autorul excepției nu beneficiază de niciun procent din acest spor și, prin urmare, se consideră nedreptățit.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens, arată că, potrivit Constituției, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în materia legilor organice și că, în contextul în care o modificare legislativă are impact bugetar, este prezumată situația extraordinară care reclamă o astfel de modalitate de reglementare. Mai arată că în Constituție nu se face referire la garanții privind creșterea pensiei sau garanții privind cuantumurile acesteia. De asemenea, învederează că situația celor care beneficiază de pensii de serviciu nu poate fi asimilată cu situația celor care beneficiază de pensii contributive.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 11 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.395/63/2018, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu.** Excepția a fost ridicată de Cristian Roșoga.

9. Prin Încheierea din 14 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.013/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Tîrziu.

10. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.918/115/2018, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Marin Buțiu.

11. Prin încheierile din 6 februarie 2019, pronunțate în dosarele nr. 2.245/100/2018 și nr. 2.002/100/2018, **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Daniel-Marian Demeter și Vasile Marius Costin.

12. Prin Încheierea din 5 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.392/109/2018, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Marinela Teodorescu.

13. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.189/83/2018, Încheierea din 27 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.188/83/2018, și Încheierea din 25 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.665/83/2018, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Iuliu Bute, Marinela Fănel Țuțeanu și Nicolae Burnar.

14. Prin Încheierea din 12 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.039/40/2018, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Valerică Brânzilă.

15. Prin Încheierea din 15 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 120/108/2019, **Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Monica Hanciuța.

16. Prin Încheierea din 14 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 780/3/2019, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Ionel Jianu.

17. Prin încheierile din 30 mai 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.138/96/2018 și nr. 1.188/96/2018, și Încheierea din 26 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 104/96/2019, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția

a fost ridicată de Mihai Nechita, Iulian Constantinescu și Mihai Sîrbu.

18. Prin Încheierea din 8 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.242/117/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1—3 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Ilie Dorohoi.

19. Prin încheierile din 5 iunie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.713/117/2018 și nr. 3.745/117/2018, și Încheierea din 12 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.234/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Remus Radu Mihășan, Valentin Vilt și Daniel Zagor.

20. Prin Încheierea din 30 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.285/95/2018, **Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Cristian Nicolae Moroșanu.

21. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.837/63/2019, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Ioana Stanca.

22. Prin Încheierea din 22 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.855/120/2019, **Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Daniel-Robert G. Constantin.

23. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.287/30/2019, **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.** Excepția a fost ridicată de Kopornyai Toth Zoltan.

24. În motivarea excepției de neconstituționalitate a autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 au un impact profund negativ asupra pensiilor cadrelor militare în rezervă și în retragere și încalcă principiile predictibilității, stabilității și speranței legitime în actul de legiferare. De asemenea, încalcă principiul dreptului câștigat și pe cel al neretroactivității legii, întrucât actualizarea pensiei militare de stat raportată la soldele militarilor activi este un drept câștigat, ce a operat dintotdeauna în legislația privind pensiile militare de stat.

25. Întrucât dispozițiile criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 vizează protecția socială — în speță, pensiile —, autorii excepției consideră că, potrivit prevederilor art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, această materie nu putea fi reglementată decât prin lege organică, și nu prin ordonanță de urgență. Prin urmare, dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 încalcă principiul separației puterilor în stat și prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție. Totodată, autorii excepției arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost emisă fără a fi existat o situație extraordinară și afectează drepturi fundamentale, aducându-se astfel atingere prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6).

26. În același timp, autorii consideră că dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate nu respectă cerințele care țin de statutul României de țară membră a NATO și a Uniunii Europene. În acest sens, arată că legislația privind pensiile militarilor se încadrează în Pilonul al doilea privind schemele ocupaționale, guvernate de Directiva europeană 86/378/EEC, modificată prin Directiva 97/96/EEC, recunoscută și acceptată de România în cadrul Reuniunii bilaterale de la Bruxelles din

ianuarie 2007, iar în acest temei, pensiile militarilor din țările membre se actualizează imediat după majorarea soldelor militarilor activi și periodic, în raport cu rata inflației.

27. Totodată, autorii excepției consideră că militarii sunt discriminați în raport cu magistratii, fiind încălcate cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2020. Militarii sunt discriminați și față de civili, prin faptul că lor nu li se mai actualizează pensiile. Termenul „actualizare” din conținutul inițial al Legii nr. 223/2015 a fost schimbat, înlocuit, dar menținut în conținutul art. 59, unde, de fapt, înlocuiește termenul „indexare”, deși sunt termeni diferiți, iar Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, ca și Legea nr. 223/2015, face distincție clară între aceste noțiuni. Practic, militarii nu mai au nici actualizare, nici indexare. În sfârșit, autorii excepției susțin că persoanele care se încadrează în ipoteza textului de lege criticat sunt discriminate și în raport cu polițiștii pensionați anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017.

28. În critica pe care o formulează, autorii excepției de neconstituționalitate arată și că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 s-a făcut fără a se ține cont de atenționările din avizul Consiliului Legislativ cu privire la nerespectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituția României referitoare la nemotivarea urgenței și neînsoțirea proiectului de ordonanță de avizul de oportunitate al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul și de adresele de avizare ale ministerelor și ale altor structuri implicate. De asemenea, nu s-a ținut seama de avizul nefavorabil al Consiliului Economic și Social, în care s-a arătat că: proiectul de act normativ instituie discriminare; nu se justifică urgența; nu există un studiu de impact în conformitate cu prevederile art. 15 din Legea responsabilității bugetar-fiscale nr. 69/2010 și ale art. 33 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, nu se respectă principiile și normele din legislația muncii (internă și internațională) referitoare la diferența dintre indexarea cu rata inflației și actualizarea pensiei în plată.

29. Autorii excepției arată că actualizarea are rolul important de a înlătura și preveni pe viitor discriminările între generațiile de militari care dețin același grad, au îndeplinit aceeași funcție și au aceeași vechime în serviciu. Or, adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 s-a făcut fără a se ține cont de prejudiciul material viitor și previzibil care este calculabil prin diferența dintre soldele de funcție ale militarilor/polițiștilor în activitate, majorate etapizat până în anul 2022 prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, anexa nr. VI capitolul I, și solda de funcție prezentă, înghețată încă din octombrie 2008, care a stat și la baza recalculării pensiilor militare, potrivit Legii nr. 223/2015, soldă calculată după formula CIF (coeficient de funcție) x 197,33 lei (valoarea de referință sectorială), potrivit Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare.

30. Autorii excepției mai arată că dispozițiile de lege criticate încalcă însuși principiul sacru al „recunoștinței față de loialitatea, sacrificiile și privațiunile suferite de militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și familiile acestora pe timpul carierei”.

31. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă, Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalul Botoșani — Secția I civilă, Tribunalul Arad — Secția a III-a de contencios administrativ fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Harghita — Secția civilă, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale — Complet A1-3, Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări**

social, Tribunalul Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Dâmbovița — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorii excepției.

32. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** consideră că nu se poate pronunța asupra fondului excepției, dar apreciază că prin dispozițiile art. VII pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 nu sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție.

33. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că exprimarea opiniei asupra excepției de neconstituționalitate ar echivala cu o antepronunțare.

34. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, reținând doar că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate.** În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

35. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

36. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

37. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, dispoziții care au următorul conținut: „Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după litera k) se introduc două noi litere, literele l) și m), cu următorul cuprins:

«l) solda/salariu lunar net — solda/salariul lunar brut prevăzută/prevăzută la art. 28 alin. (1) din care se deduce contribuția individuală la bugetul de stat, contribuția individuală la bugetul asigurărilor sociale de sănătate și impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare;

m) pensia netă — pensia militară de stat stabilită în cuantum brut din care se deduce impozitul pe venit, potrivit legislației în vigoare.»

2. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 59. — Cuantumul pensiilor militare de stat se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă un cuantum al pensiei mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflat în plată.»

3. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 60. — La stabilirea pensiei militare de stat, pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei.»

38. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la principiul separației puterilor în stat și la obligația respectării Constituției,

a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) referitor la protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1)—(4) referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 alin. (3) lit. p) referitor la reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială, art. 118 referitor la forțele armate, art. 108 privind actele Guvernului, art. 115 alin. (4) și (6) privind delegarea legislativă. De asemenea, susțin că sunt încălcate prevederile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului prin raportare la dispozițiile art. 1, 7 și 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1, 14, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

39. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin prisma unor critici similare celor invocate în prezenta cauză.

40. Astfel, analizând criticile de neconstituționalitate extrinsecă formulate în raport cu prevederile art. 1 alin. (4) și ale art. 73 alin. (1) lit. p) din Constituție, Curtea a reținut că Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015 și modificată prin dispozițiile de lege supuse controlului de constituționalitate, a fost adoptată de Parlament cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituție, respectiv ca lege organică. Dispozițiile art. 115 alin. (5) teza a treia din Constituție, potrivit cărora „Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1)”, stabilesc însă, în mod neechivoc, că Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în materii care fac obiectul legilor organice, astfel că susținerile autorilor excepției sunt lipsite de temei (Decizia nr. 544 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1038 din 6 noiembrie 2020, paragraful 23).

41. De asemenea, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, a arătat că „în contextul în care o modificare legislativă de amploare, așa cum este cea determinată de adoptarea unei noi legi-cadru de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, este susceptibilă să determine un impact bugetar semnificativ, ce reclamă adoptarea unor măsuri urgente menite să prevină apariția unor consecințe negative considerabile asupra bugetului de stat, aceasta poate fi privită ca o situație ce are caracter extraordinar, în sensul reținut în jurisprudența Curții Constituționale” (Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 26 februarie 2020, paragraful 35).

42. Răspunzând criticilor de neconstituționalitate intrinsecă privind încălcarea principiilor predictibilității și stabilității normei juridice, ce decurg din prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, precum și susținerilor referitoare la existența unui drept câștigat și a unei speranțe legitime în ceea ce privește actualizarea pensiei, Curtea a reținut că art. 47 alin. (2) din Constituție, deși consacră dreptul la pensie, nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor. Din contră, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 1.140 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, „valoarea punctului de pensie, limita maximă a cuantumului pensiei, condițiile de recalculare și de recorelare a pensiilor anterior stabilite, ca și indexarea acestora, nu se pot face decât în raport cu resursele fondurilor de asigurări sociale disponibile” (Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 din 27 octombrie 2020, paragraful 28). Curtea a amintit că, astfel cum se precizează în nota de fundamentare a

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017, măsura eliminării actualizării anuale a pensiilor de serviciu în raport cu majorarea salariilor personalului aflat în activitate a fost instituită în vederea evitării unei grave atingeri aduse principiilor echității și egalității de tratament între asigurații sistemului de pensii, dar și pentru evitarea unor cheltuieli semnificative din bugetul de stat (Decizia nr. 541 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1033 din 5 noiembrie 2020, paragraful 25).

43. În jurisprudența sa, Curtea a precizat și că deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept (Decizia nr. 810 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 2 martie 2020, paragraful 50).

44. În ceea ce privește susținerile referitoare la caracterul pretins discriminatoriu al dispozițiilor art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017, Curtea a apreciat că acestea sunt neîntemeiate, reținând că militarii, polițiștii sau funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor nu au un statut constituțional și legal similar magistraților, aceștia nebeneficiind de garanțiile de independență specifice magistraților (Decizia nr. 687 din 31 octombrie 2019, precitată, paragraful 31).

45. Cât privește critica referitoare la existența unui tratament diferit între beneficiarii pensiilor militare de stat și pensionarii din sistemul public de pensii, supuși reglementării Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, Curtea a reținut, în esență, că cele două categorii de persoane comparate se află în situații obiectiv diferite, fapt relevat, de altfel, și prin reglementarea separată, în acte normative distincte, a dreptului la pensie acordat militarilor și a pensiilor din sistemul public. Curtea a arătat că, deși după intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, pensiile militarilor au devenit pensii în sistemul public și au constituit ulterior obiectul de reglementare al Legii nr. 263/2010, legiuitorul, adoptând Legea nr. 223/2015, a înțeles să reinstituie un regim juridic diferit pentru militari și să acorde beneficiul pensiei de serviciu, și nu dreptul la pensie calculată în raport cu principiul contributivității. Prin urmare, existența unui mod diferit de calcul al pensiei, inclusiv sub aspectul actualizării cuantumului acesteia, nu este contrară principiului egalității în drepturi (Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 30).

46. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile de lege criticate au drept rezultat acordarea unui quantum diferit al pensiei pentru persoane care au ocupat aceeași funcție, dar au ieșit la pensie în perioade diferite, în temeiul unor acte normative distincte, Curtea, constatând că este neîntemeiată, a amintit jurisprudența sa în care a statuat că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, precitată, paragraful 31).

47. Pronunțându-se cu privire la constituționalitatea dispozițiilor de lege potrivit cărora pensia militară de stat netă nu poate fi mai mare decât media soldelor/salariilor lunare nete corespunzătoare soldelor/salariilor lunare brute cuprinse în baza de calcul al pensiei, Curtea a reținut că acestea sunt în acord cu dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie și la alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Astfel, legiuitorul este autorizat/îndrituit să stabilească conținutul dreptului la pensie și condițiile acordării acestuia, precum și să le modifice în funcție de resursele

financiare existente la un anumit moment (Decizia nr. 849 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 13 martie 2020, paragraful 23).

48. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea a reținut, în esență, că nici Constituția și nici vreun instrument juridic internațional nu prevăd cuantumul pensiei de care trebuie să beneficieze diferite categorii de persoane. Acesta se stabilește prin legislația națională. În aceste condiții, legiuitorul poate să prevadă și o limită minimă a cuantumului pensiei, precum și plafonul maximal al acesteia (Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 20 aprilie 2021, paragraful 25).

49. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile de lege criticate ar aduce atingere prevederilor Directivei 86/378/CEE din 24 iulie 1986 privind punerea în

aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, Curtea a constatat că acest act normativ a fost abrogat prin art. 34 alin. (1) din Directiva 2006/54/CE din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă, nefiind aplicabil la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2017 (Decizia nr. 543 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 989 din 27 octombrie 2020, paragraful 32).

50. Curtea apreciază că cele statuate prin deciziile mai sus amintite răspund criticilor de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie.

51. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Roșoga în Dosarul nr. 4.395/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Alexandru Tîrziu în Dosarul nr. 4.013/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă, de Marin Buțiu în Dosarul nr. 1.918/115/2018 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, de Daniel-Marian Demeter în Dosarul nr. 2.245/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Vasile Marius Costin în Dosarul nr. 2.002/100/2018 al Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, de Marinel Teodorescu în Dosarul nr. 3.392/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Iuliu Bute în Dosarul nr. 1.189/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Marinela Fănel Țuțeanu în Dosarul nr. 1.188/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Valerică Brânzică în Dosarul nr. 2.039/40/2018 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Monica Hanciuța în Dosarul nr. 120/108/2019 al Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, de Nicolae Burnar în Dosarul nr. 1.665/83/2018 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Ionel Jianu în Dosarul nr. 780/3/2019 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihai Nechita în Dosarul nr. 1.138/96/2018 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Iulian Constantinescu în Dosarul nr. 1.188/96/2018 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Ilie Dorohoi în Dosarul nr. 3.242/117/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1-3, de Daniel Zagor în Dosarul nr. 4.234/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Cristian Nicolae Moroșanu în Dosarul nr. 3.285/95/2018 al Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Mihai Sîrbu în Dosarul nr. 104/96/2019 al Tribunalului Harghita — Secția civilă, de Remus Radu Mihășan în Dosarul nr. 3.713/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Valentin Vilt în Dosarul nr. 3.745/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Ioana Stanca în Dosarul nr. 2.837/63/2019 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, de Daniel-Robert G. Constantin în Dosarul nr. 2.855/120/2019 al Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și de Kopornyai Toth Zoltan în Dosarul nr. 1.287/30/2019 al Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Timiș — Secția I civilă, Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă, Tribunalului Maramureș — Secția I civilă, Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, Tribunalului Arad — Secția a III-a de contencios administrativ fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Harghita — Secția civilă, Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale — Complet A1-3, Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Gorj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Dâmbovița — Secția I civilă și Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri

Având în vedere faptul că transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2.394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019, trebuia realizată până la 1 iulie 2021, Comisia Europeană a transmis autorităților române scrisoarea de punere în întârziere privind cauza 2021/0492, stabilind drept termen de conformare din partea României data de 30 noiembrie 2021.

Întrucât autoritățile române au solicitat Comisiei Europene prelungirea termenului de răspuns cu încă două luni, termen aprobat de Comisia Europeană, respectiv 30 ianuarie 2022, dată până la care autoritățile române trebuie să transmită Comisiei Europene un răspuns detaliat, prin care să comunice finalizarea transpunerii Directivei (UE) 2019/771 și notificarea măsurilor de transpunere,

pentru a evita aplicarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la propunerea Comisiei Europene, de sancțiuni pecuniare constituite din o sumă forfetară și/sau penalități cu titlu cominatoriu pentru neimplementarea în dreptul intern a prevederilor Directivei (UE) 2019/771, într-o etapă ulterioară a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor,

ținând cont de faptul că vânzările online de bunuri constituie marea majoritate a vânzărilor transfrontaliere în Uniunea Europeană, iar diferențele dintre dispozițiile de drept intern în materia contractelor îi afectează atât pe consumatori, cât și pe comercianții cu amănuntul care utilizează canale de vânzări la distanță și pe vânzătorii cu amănuntul care efectuează vânzări „față în față”, împiedicând să se extindă în afara frontierelor naționale,

având în vedere evoluția tehnologică care a condus la o piață din ce în ce mai mare a bunurilor care încorporează conținut digital sau servicii digitale sau sunt interconectate cu acestea, la numărul tot mai mare de astfel de dispozitive și creșterea rapidă a ratei de adoptare a acestora de către consumatori, a fost necesară o acțiune la nivelul Uniunii Europene pentru a asigura existența unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și pentru a spori securitatea juridică în ceea ce privește normele aplicabile contractelor de vânzare a unor astfel de produse. Sporirea securității juridice contribuie la sporirea încrederii consumatorilor și a vânzătorilor.

Ținând cont de toate aceste aspecte și luând în considerare beneficiul public generat de stabilirea unui cadru legal de natură să crească încrederea consumatorilor și a comercianților, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 1

Obiectul și scopul

Prin prezenta ordonanță de urgență se stabilește cadrul legal cu privire la contractele de vânzare încheiate între vânzător și consumator, în special norme privind conformitatea bunurilor, măsurile corective în caz de neconformitate, modalitățile de punere în aplicare a respectivelor măsuri corective, precum și garanțiile comerciale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a bunei funcționări a pieței interne.

ARTICOLUL 2

Definiții

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

1. *bunuri*:

a) orice obiect corporal mobil;

b) apa, gazul și energia electrică atunci când sunt puse în vânzare în volum limitat sau în cantitate fixă;

c) bunuri cu elemente digitale;

2. *bunuri cu elemente digitale* — orice obiect corporal mobil care încorporează un conținut digital sau un serviciu digital sau este interconectat cu acestea, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunul nu și-ar putea îndeplini funcțiile;

3. *compatibilitate* — capacitatea bunurilor de a funcționa cu componente hardware sau software cu care sunt utilizate în mod

normal bunurile de același tip, fără a fi necesară conversia bunurilor sau a componentelor hardware sau software;

4. *consumator* — orice persoană fizică care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta ordonanță de urgență, acționează în scopuri care se află în afara activității comerciale, industriale, artizanale sau profesionale a persoanei respective;

5. *contract de vânzare* — orice contract în temeiul căruia vânzătorul transferă sau se angajează să transfere unui consumator proprietatea asupra unor bunuri, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească prețul acestora;

6. *conținut digital* — date produse și furnizate în format digital;

7. *durabilitate* — capacitatea bunurilor de a-și menține funcțiile și performanța necesare în cursul utilizării normale;

8. *durata medie de utilizare* — conform definiției de la art. 2 pct. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

9. *fără costuri* — fără costurile necesare suportate pentru a aduce bunurile în conformitate, în special costul expedierii prin poștă, al transportului, al forței de muncă sau al materialelor;

10. *funcționalitate* — capacitatea bunurilor de a-și îndeplini funcțiile, având în vedere scopul lor;

11. *garant* — vânzătorul sau producătorul bunurilor vândute consumatorilor;

12. *garanție comercială* — orice angajament din partea garantului față de consumator, prevăzut în certificatul de

garanție sau în publicitatea disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului, în plus față de obligațiile legale care îi revin vânzătorului referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate;

13. *interoperabilitate* — capacitatea bunurilor de a funcționa cu componente hardware sau software diferite de cele care sunt utilizate în mod normal pentru bunurile de același tip;

14. *licitație publică* — metoda de vânzare prin care vânzătorul oferă bunuri sau servicii consumatorilor care participă sau au posibilitatea de a participa în persoană la licitație, prin intermediul unei proceduri de licitare transparentă, concurențială, condusă de un judecător și în care ofertantul câștigător are obligația să achiziționeze bunurile sau serviciile;

15. *producător* — fabricantul bunurilor, importatorul bunurilor în Uniunea Europeană sau orice persoană care se prezintă ca fiind fabricantul sau importatorul, aplicându-și denumirea, marca sau alt semn distinctiv pe bunurile în cauză;

16. *serviciu digital* — cel puțin unul dintre următoarele servicii:

a) un serviciu care permite consumatorului crearea, prelucrarea, stocarea sau accesarea datelor în format digital; sau

b) un serviciu care permite schimbul de date în format digital încărcate sau create de consumator sau de alți utilizatori ai serviciului respectiv sau orice altă interacțiune cu aceste date;

17. *suport durabil* — orice instrument care permite consumatorului sau vânzătorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod accesibil pentru referințe ulterioare, pentru o perioadă adecvată la scopul informațiilor și care permite reproducerea neschimbată a informațiilor stocate;

18. *vânzător* — orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care, în legătură cu contractele reglementate de prezenta ordonanță de urgență, acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele respectivei persoane fizice sau juridice sau în contul acesteia, în scopuri ce țin de activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a persoanei respective;

19. *viciu ascuns* — conform definiției de la art. 2 pct. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, republicată cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 3

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică contractelor de vânzare încheiate între un consumator și un vânzător.

(2) Contractele dintre un consumator și un vânzător pentru furnizarea de bunuri care urmează să fie fabricate sau produse sunt, de asemenea, considerate contracte de vânzare potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică contractelor privind furnizarea de conținut digital sau de servicii digitale.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), prezenta ordonanță de urgență se aplică conținutului digital sau serviciilor digitale care sunt încorporate în bunuri sau interconectate cu acestea în sensul art. 2 pct. 1 lit. c) și al art. 2 pct. 2 și care sunt furnizate împreună cu bunurile care fac obiectul contractului de vânzare, indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital respectiv este furnizat de către vânzător sau de către un terț.

(5) În situația în care există îndoieli că furnizarea unui conținut digital sau a unui serviciu digital încorporat sau interconectat face sau nu parte din contractul de vânzare,

conținutul digital sau serviciul digital se prezumă a fi acoperit de contractul de vânzare.

(6) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică:

a) suportului material care servește exclusiv ca suport al conținutului digital;

b) bunului vândut prin executare silită sau în alt mod, ca efect al legii;

c) contractelor de vânzare de bunuri de ocazie vândute la licitații publice.

(7) În cazul menționat la alin. (6) lit. c), consumatorii sunt informați clar și complet cu privire la faptul că prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică.

ARTICOLUL 4

Conformitatea bunurilor

După caz, vânzătorul are obligația să livreze consumatorului bunuri care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 5—7, fără a aduce atingere prevederilor art. 8.

ARTICOLUL 5

Cerințe subiective de conformitate

Pentru a fi în conformitate cu contractul de vânzare, bunurile îndeplinesc în special următoarele condiții:

a) respectă descrierea, tipul, cantitatea și calitatea și dețin funcționalitatea, compatibilitatea, interoperabilitatea și alte caracteristici prevăzute în contractul de vânzare;

b) corespund scopului special pentru care consumatorul le solicită, pe care consumatorul l-a adus la cunoștința vânzătorului cel târziu în momentul încheierii contractului de vânzare și pe care vânzătorul l-a acceptat;

c) sunt livrate împreună cu toate accesoriile și cu toate instrucțiunile, inclusiv de instalare, prevăzute în contractul de vânzare;

d) sunt furnizate cu actualizări conform dispozițiilor contractului de vânzare.

ARTICOLUL 6

Cerințe obiective de conformitate

(1) Pe lângă respectarea cerințelor subiective de conformitate prevăzute la art. 5, bunurile îndeplinesc următoarele condiții:

a) corespund scopurilor pentru care s-ar utiliza în mod normal bunuri de același tip, ținând seama, dacă este cazul, de prevederile legale în vigoare, de standarde tehnice sau, în absența unor astfel de standarde tehnice, de coduri de conduită aplicabile în domeniu și specifice sectorului;

b) după caz, posedă calitatea și corespund descrierii unei mostre sau unui model pe care vânzătorul l-a pus la dispoziția consumatorului înainte de încheierea contractului;

c) dacă este cazul, sunt livrate împreună cu accesoriile, inclusiv ambalajul, instrucțiunile de instalare sau alte instrucțiuni pe care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil să le primească; și

d) respectă cantitatea și dețin calitățile și alte caracteristici, inclusiv în materie de durabilitate, funcționalitate, compatibilitate și securitate, care sunt normale pentru bunurile de același tip și la care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil, având în vedere natura bunurilor și ținând seama de orice declarație publică făcută de vânzător sau în numele acestuia sau de alte persoane situate în etapele anterioare ale lanțului de tranzacții, inclusiv de către producător mai ales în anunțuri publicitare sau pe etichetă.

(2) Vânzătorul nu este ținut să respecte declarațiile publice, în conformitate cu dispozițiile alin. (1) lit. d), în cazul în care acesta demonstrează cel puțin una din următoarele situații:

a) nu cunoștea și nu ar fi putut, în mod rezonabil, să cunoască declarația publică în cauză;

b) până la momentul încheierii contractului, declarația publică a fost rectificată în același mod sau într-un mod similar celui în care a fost făcută; sau

c) decizia de a achiziționa bunurile nu ar fi putut fi influențată de declarația publică.

(3) În cazul bunurilor cu elemente digitale, vânzătorul se asigură că consumatorul este informat cu privire la actualizări și că îi sunt furnizate actualizări, inclusiv actualizări de securitate, care sunt necesare pentru a menține conformitatea acelor bunuri pe parcursul uneia din următoarele perioade:

a) în care consumatorul se poate aștepta în mod rezonabil la aceasta, având în vedere tipul și scopul bunurilor și al elementelor digitale și ținând seama de circumstanțele și natura contractului, atunci când contractul de vânzare prevede un singur act de furnizare a conținutului digital sau a serviciului digital;

b) prevăzute la art. 9 alin. (3) și (4) în situația în care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă a conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul unei anumite perioade.

(4) În cazul în care consumatorul nu instalează, într-un termen rezonabil, actualizările furnizate în conformitate cu alin. (3), vânzătorul nu răspunde pentru nicio neconformitate cauzată exclusiv de lipsa actualizării relevante, cu următoarele condiții:

a) vânzătorul a informat consumatorul cu privire la disponibilitatea actualizării și la consecințele neinstalării acesteia de către consumator;

b) neinstalarea sau instalarea incorectă a actualizării de către consumator nu a fost cauzată de existența unor deficiențe în instrucțiunile de instalare furnizate consumatorului.

(5) Nu se consideră că există o neconformitate potrivit prevederilor alin. (1) sau (3) dacă, la momentul încheierii contractului de vânzare, consumatorul a fost informat în mod explicit că o anumită caracteristică a bunurilor nu corespunde cerințelor obiective de conformitate prevăzute la alin. (1) sau (3), iar consumatorul a acceptat în mod expres și separat acest lucru la momentul încheierii contractului de vânzare.

ARTICOLUL 7

Instalarea incorectă a bunurilor

Orice neconformitate cauzată de instalarea incorectă a bunurilor este considerată ca reprezentând o neconformitate a bunurilor în una din următoarele situații:

a) instalarea face parte din contractul de vânzare și a fost realizată de vânzător sau sub răspunderea vânzătorului;

b) instalarea, destinată să fie realizată de consumator, a fost realizată de acesta și instalarea incorectă s-a datorat unor deficiențe în instrucțiunile de instalare furnizate de vânzător sau, în cazul bunurilor cu elemente digitale, de către vânzătorul sau furnizorul conținutului digital sau al serviciului digital.

ARTICOLUL 8

Drepturile terților

În cazul în care o restricție care rezultă din încălcarea oricărui drept al unui terț, în special a drepturilor de proprietate intelectuală, împiedică sau limitează utilizarea bunurilor în conformitate cu art. 5 și 6, consumatorul are dreptul la măsurile corective în caz de neconformitate prevăzute la art. 11, cu

excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, prevăd nulitatea sau încetarea contractului de vânzare în astfel de cazuri.

ARTICOLUL 9

Răspunderea vânzătorului

(1) Vânzătorul răspunde față de consumator pentru orice neconformitate care există în momentul livrării bunurilor și care este constatată în termen de doi ani de la data respectivă.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 6 alin. (3), prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, bunurilor cu elemente digitale.

(3) În cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă de conținut digital sau de servicii digitale pentru o anumită perioadă, vânzătorul răspunde, de asemenea, pentru orice neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care intervine sau este constatată în termen de doi ani de la momentul livrării bunurilor cu elemente digitale pentru produse cu durată medie de utilizare de până la cinci ani, respectiv în termen de cinci ani de la data respectivă pentru produse cu durată medie de utilizare de peste cinci ani.

(4) În cazul în care contractul prevede furnizarea continuă pentru o perioadă de peste cinci ani, vânzătorul răspunde pentru orice neconformitate a conținutului digital sau a serviciului digital care intervine sau este constatată pe parcursul perioadei în care conținutul digital sau serviciul digital trebuie să fie furnizat conform contractului de vânzare.

(5) În cazul produselor de ocazie, consumatorul și vânzătorul pot conveni asupra unor condiții contractuale sau acorduri având o perioadă de răspundere contractuală sau un termen de prescripție mai scurtă decât cele prevăzute la alin. (1)–(4), cu condiția ca astfel de perioade ori termene mai scurte să aibă o durată de minimum un an de la data livrării bunului.

ARTICOLUL 10

Sarcina probei

(1) Orice neconformitate care este constatată în termen de un an de la data la care bunurile au fost livrate este prezumată a fi existat deja în momentul livrării bunurilor, până la proba contrarie sau cu excepția cazului în care această prezumție este incompatibilă cu natura bunurilor sau cu natura neconformității.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, bunurilor cu elemente digitale.

(3) În cazul bunurilor cu elemente digitale pentru care contractul de vânzare prevede furnizarea continuă de conținut digital sau de servicii digitale pentru o anumită perioadă, sarcina probei cu privire la conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital pe parcursul perioadelor indicate la art. 9 alin. (3) și (4) îi revine vânzătorului în cazul unei neconformități care este constatată pe parcursul acestei perioade.

ARTICOLUL 11

Măsurile corective în caz de neconformitate

(1) În caz de neconformitate, consumatorul are dreptul de a beneficia de aducerea în conformitate a bunurilor, de a beneficia de o reducere proporțională a prețului sau de a obține încetarea contractului în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Pentru ca bunurile să fie aduse în conformitate, consumatorul poate opta între reparație și înlocuire, cu excepția cazului în care măsura corectivă aleasă ar fi imposibilă sau, în comparație cu cealaltă măsură corectivă disponibilă, ar impune

vanzătorului costuri care ar fi disproporționate, luând în considerare toate circumstanțele, inclusiv următoarele:

a) valoarea bunurilor în cazul în care nu ar fi existat neconformitatea;

b) gravitatea neconformității; sau

c) dacă măsura corectivă alternativă ar putea fi executată fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator.

(3) Vânzătorul poate refuza să aducă în conformitate bunurile dacă reparația sau înlocuirea este imposibilă sau i-ar impune costuri care ar fi disproporționate, luând în considerare toate circumstanțele, inclusiv cele prevăzute la alin. (2) lit. a) și b).

(4) Consumatorul are dreptul fie să obțină o reducere proporțională a prețului în conformitate cu art. 13, fie să obțină încetarea contractului de vânzare în conformitate cu art. 14, în oricare dintre următoarele cazuri:

a) vânzătorul nu a finalizat reparația sau înlocuirea sau, după caz, nu a finalizat reparația sau înlocuirea potrivit prevederilor art. 12 alin. (2)–(4) sau vânzătorul a refuzat să aducă în conformitate bunurile potrivit prevederilor alin. (3);

b) se constată o neconformitate, în pofida eforturilor vânzătorului de a o remedia;

c) neconformitatea este de o asemenea gravitate încât justifică o reducere de preț sau dreptul la încetarea imediată a contractului de vânzare;

d) vânzătorul a declarat că nu va aduce bunurile în conformitate într-un termen rezonabil sau fără inconveniente semnificative pentru consumator ori acest lucru reiese clar din circumstanțele cazului.

(5) Consumatorul nu are dreptul de a obține încetarea contractului dacă neconformitatea este minoră. Sarcina probei cu privire la caracterul minor al neconformității îi revine vânzătorului.

(6) Consumatorul are dreptul de a suspenda plata unei părți restante din prețul bunurilor sau a unei părți a acesteia până în momentul în care vânzătorul își va fi îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul prezentei ordonanțe de urgență.

(7) Consumatorii pot să opteze pentru o anumită măsură corectivă în cazul în care neconformitatea bunurilor este constatată la scurt timp după livrare, fără a depăși 30 de zile calendaristice.

(8) După expirarea termenului prevăzut la art. 9 alin. (1), consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea bunurilor care nu pot fi folosite în scopul pentru care au fost realizate ca urmare a unor vicii ascunse apărute în cadrul duratei medii de utilizare, în condițiile legii.

ARTICOLUL 12

Repararea sau înlocuirea bunurilor

(1) Reparațiile sau înlocuirile se efectuează cu respectarea următoarelor condiții:

a) fără costuri;

b) într-un termen rezonabil care nu poate depăși 15 zile calendaristice din momentul în care vânzătorul a fost informat de către consumator cu privire la neconformitate și care este stabilit de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, luându-se în considerare natura și complexitatea bunurilor, natura și gravitatea neconformității și efortul necesar pentru finalizarea reparației sau înlocuirii;

c) fără vreun inconvenient semnificativ pentru consumator, ținând seama de natura bunurilor și de scopul pentru care consumatorul a solicitat bunurile în cauză.

(2) În cazul în care neconformitatea urmează să fie remediată prin repararea sau înlocuirea bunurilor, consumatorul pune bunurile la dispoziția vânzătorului.

(3) Vânzătorul preia bunurile înlocuite pe propria cheltuială.

(4) În cazul în care o reparație necesită demontarea bunurilor care au fost instalate într-un mod compatibil cu natura și cu destinația lor, înainte ca neconformitatea să fie constatată, sau în cazul în care bunurile respective urmează să fie înlocuite, obligația de a repara sau înlocui bunurile include demontarea bunurilor neconforme și instalarea bunurilor de înlocuire sau a bunurilor reparate sau suportarea costurilor aferente demontării și instalării.

(5) Consumatorul nu este obligat să plătească pentru utilizarea normală a bunurilor înlocuite în perioada care a precedat înlocuirea acestora.

(6) În cazul în care neconformitatea este remediată prin reparație, termenele prevăzute la art. 9 se prelungesc cu timpul de nefuncționare a bunului, din momentul la care a fost adusă la cunoștința vânzătorului lipsa de conformitate până la predarea efectivă a bunului în stare de utilizare normală către consumator.

(7) În cazul în care neconformitatea este remediată prin înlocuire, pentru bunurile care înlocuiesc bunurile neconforme, termenele prevăzute la art. 9 încep să curgă de la data înlocuirii.

ARTICOLUL 13

Reducerea de preț

Reducerea de preț este proporțională cu diminuarea valorii bunurilor primite de consumator în comparație cu valoarea pe care bunurile ar avea-o dacă ar fi în conformitate.

ARTICOLUL 14

Încetarea contractului

(1) Consumatorul își exercită dreptul de a obține încetarea contractului de vânzare printr-o declarație către vânzător, prin care își exprimă decizia de a obține încetarea contractului de vânzare.

(2) În cazul în care neconformitatea se referă doar la unele dintre bunurile livrate în temeiul contractului de vânzare și există un motiv de încetare a contractului de vânzare în temeiul art. 11, consumatorul poate obține încetarea contractului de vânzare în raport cu bunurile respective, precum și cu orice alte bunuri pe care consumatorul le-a achiziționat împreună cu bunurile neconforme, în cazul în care consumatorului nu i se poate pretinde în mod rezonabil să accepte să păstreze numai bunurile conforme.

(3) În cazul în care consumatorul obține încetarea contractului de vânzare în ansamblul său sau, în conformitate cu alin. (2), în raport cu unele dintre bunurile livrate în temeiul contractului de vânzare:

a) consumatorul returnează vânzătorului bunurile, pe cheltuiala acestuia din urmă;

b) vânzătorul îi rambursează consumatorului prețul plătit pentru bunuri la primirea bunurilor sau a unei dovezi prezentate de consumator că bunurile au fost returnate;

c) vânzătorul rambursează consumatorului suma de bani în conformitate cu lit. b), folosind aceleași modalități de plată ca și cele folosite de consumator pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care consumatorul a fost de acord cu o altă modalitate de plată și cu condiția de a nu cădea în sarcina consumatorului plata de comisioane în urma rambursării.

ARTICOLUL 15

Garanții comerciale

(1) Orice garanție comercială dă naștere unei obligații juridice pentru garant în condițiile stabilite în certificatul de garanție

comercială și în anunțurile publicitare asociate, disponibile în momentul sau anterior încheierii contractului.

(2) În condițiile prevăzute la prezentul articol și fără a aduce atingere oricăror alte dispoziții legale, în cazul în care un producător oferă consumatorului o garanție de durabilitate pentru anumite bunuri pentru o perioadă de timp anume, producătorul răspunde direct față de consumator, pe întreaga perioadă acoperită de garanția de durabilitate, pentru repararea sau înlocuirea bunurilor în conformitate cu art. 12.

(3) Producătorul îi poate oferi consumatorului condiții mai favorabile în certificatul de garanție comercială de durabilitate.

(4) În cazul în care condițiile prevăzute în certificatul de garanție comercială sunt mai puțin avantajoase pentru consumator decât cele prevăzute în anunțurile publicitare asociate, garanția comercială dă naștere unei obligații juridice în condițiile stabilite în publicitatea privind garanția comercială, cu excepția cazului în care, înainte de încheierea contractului, anunțurile publicitare asociate au fost corectate în același mod sau într-un mod comparabil celui în care au fost făcute.

(5) Certificatul de garanție comercială este oferit consumatorului, pe un suport durabil, cel mai târziu în momentul livrării bunurilor.

(6) Certificatul de garanție comercială este formulat într-un limbaj simplu și inteligibil.

(7) Certificatul de garanție comercială conține următoarele elemente:

a) o declarație clară prin care se indică faptul că consumatorul are dreptul la măsuri corective din partea vânzătorului, fără costuri, în caz de neconformitate a bunurilor și că măsurile corective respective nu sunt afectate de garanția comercială;

b) numele și adresa garantului;

c) procedura pe care trebuie să o urmeze consumatorul pentru a obține aducerea în aplicare a garanției comerciale;

d) indicarea bunurilor cărora li se aplică garanția comercială;

e) condițiile garanției comerciale.

(8) Nerespectarea prevederilor alin. (5)—(7) nu afectează caracterul obligatoriu al garanției comerciale pentru garant.

(9) Certificatul de garanție comercială trebuie redactat în limba română, fără a exclude prezentarea acestuia și în alte limbi.

(10) În cazul în care neconformitatea este remediată prin reparație, perioada de timp prevăzută în garanția comercială de durabilitate se prelungește cu timpul de nefuncționare a bunului, din momentul la care a fost adusă la cunoștința garantului lipsa de conformitate până la predarea efectivă a bunului în stare de utilizare normală către consumator.

(11) În cazul în care neconformitatea este remediată prin înlocuire, pentru bunurile care înlocuiesc bunurile neconforme, perioada de timp prevăzută în garanția comercială de durabilitate începe să curgă de la data înlocuirii.

(12) Reparațiile sau înlocuirile în perioada garanției comerciale se efectuează într-un termen rezonabil care nu poate depăși 15 zile calendaristice din momentul în care vânzătorul a fost informat de către consumator cu privire la neconformitate și care este stabilit de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, luându-se în considerare natura și complexitatea bunurilor, natura și gravitatea neconformității și efortul necesar pentru finalizarea reparației sau înlocuirii.

ARTICOLUL 16

Dreptul la o acțiune în regres

În cazul în care vânzătorul răspunde față de consumator pentru o neconformitate care rezultă dintr-un act sau o omisiune,

inclusiv omisiunea de a oferi actualizări ale bunurilor care conțin elemente digitale în conformitate cu art. 6 alin. (3), a unei persoane în etapele anterioare ale lanțului de tranzacții, vânzătorul are dreptul să solicite măsuri corective din partea persoanei sau a persoanelor cărora le revine răspunderea din lanțul de tranzacții.

ARTICOLUL 17

Informarea consumatorilor

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor întreprinde măsurile necesare astfel încât consumatorilor să le fie puse la dispoziție informațiile privind drepturile pe care le au în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, precum și informațiile privind mijloacele de exercitare a acestora.

ARTICOLUL 18

Sancțiuni

(1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (7) și art. 15 alin. (2), (5)—(7) și (9), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 4, cu referire la cerințele prevăzute la art. 5, art. 6 alin. (1) și (3), art. 7, art. 9, art. 11 alin. (1), (4) și (8), art. 12 alin. (1), (3), (4), (6) și (7) și art. 13, art. 14 alin. (3) lit. b) și c) și art. 15 alin. (10)—(12), cu amendă de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(2) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale agentul constator poate dispune ca măsură remedierea, înlocuirea ori restituirea contravalorii produsului, după caz.

(3) Săvârșirea repetată de către vânzător a uneia dintre contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(4) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit alin. (1), constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a drepturilor pe care le au în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, ale unuia sau mai multor consumatori, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Contravențiilor prevăzute la alin. (3) și (4) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1).

ARTICOLUL 19

Caracterul imperativ

(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta ordonanță de urgență, consumatorul nu poate fi obligat la niciun acord de natură contractuală care, în defavoarea sa, exclude aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, derogă de la acestea sau le modifică efectele înainte ca neconformitatea bunurilor să fie adusă la cunoștința vânzătorului de către consumator.

(2) Vânzătorul poate să ofere consumatorului condiții contractuale mai favorabile nivelului de protecție asigurat prin prezenta ordonanță de urgență.

ARTICOLUL 20

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022, cu excepția art. 18, care intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă de la 1 ianuarie 2022.

(3) Trimiterile din actele normative în vigoare la Legea nr. 449/2003, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, se consideră a fi făcute la dispozițiile corespunzătoare din prezenta ordonanță de urgență.

(4) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică contractelor încheiate după 1 ianuarie 2022.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2.394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 136 din 22 mai 2019.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Florin Marian Spătaru

p. Președintele Autorității Naționale pentru Protecția
Consumatorilor,

Mihai Culeafă

Ministrul antreprenoriatului și turismului,

Constantin-Daniel Cadariu

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 28 decembrie 2021.
Nr. 140.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

